

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T
IZ RUKE
Preko pošte

10 -05- 2016

Prešeno za poštu obilježeno prep. dne 20
POŠTA R
Broj prijmlarisa priloga
Telefarno KN

35. Pž-1494/16-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DID d.o.o. u stečaju, OIB 33149046227, Zmijavci, Bublin b.b., odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Hanžeković i partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 22, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-230/12 od 20. siječnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 13. travnja 2016.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-230/12 od 20. siječnja 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud naložio je razlučnom vjerovniku ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka (dalje: razlučni vjerovnik), Jadranski trg 3a, platiti iznos od 562.400,00 kn na žiro-račun stečajnog dužnika, sa svrhom plaćanja „jamčevina za kupnju nekretnine na dražbenom ročištu od 17. veljače 2015.“ (točka 1. izreke). Odlučeno je da će se nakon izvršene uplate oglasiti neuspjelom prodaja nekretnine s dražbenog ročišta od 17. veljače 2015., a u vezi koje je sud i donio rješenje o dosudi od 9. rujna 2015. te će se odrediti i nastaviti daljnja prodaja nekretnina dužnika (točka 2. izreke).

Prvostupanjski sud je utvrdio da razlučni vjerovnik spada u osobe koje su isključene od davanja jamčevine iz čl. 99. st. 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13 i 93/04; dalje: OZ). Razlučni vjerovnik je kao jedini ponuditelj na dražbenom ročištu od 17.

veljače 2015. kupio nekretninu, no od te kupnje kasnije je odustao. Kako je razlučni vjerovnik odustao od kupnje, prvostupanijski sud je zaključio da, iako se radi o razlučnom vjerovniku, on je u obvezi platiti jamčevinu. U protivnom, razlučni vjerovnik bi mogao svaki put sudjelovati na dražbi, ne platiti jamčevinu i kada mu se nekretnina dosudi, odustati od kupnje. Prema mišljenju prvostupanijskog suda, da razlučni vjerovnik nije odustao od kupnje, on bi bio oslobođen plaćanja kupovnine (čl. 99. st. 3. OZ-a).

Protiv ovog rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka.

U žalbi, razlučni vjerovnik je naveo da u Ovršnom zakonu koji je na snazi, uklonjen je mehanizam prisile na kojeg se prvostupanijski sud poziva. Na taj način prvostupanijski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo. Prema mišljenju razlučnog vjerovnika, sve da se taj mehanizam i primjenjuje, on se ne bi primjenjivao na način kako to čini prvostupanijski sud. Rješenje o retroaktivnoj obvezi plaćanja jamčevine donosi se na prijedlog bilo koje od stranaka ili sudionika u postupku, a ne samoinicijativno. Istaknuo je da je u ovom slučaju izostao prijedlog bilo koje stranke ili sudionika u postupku za nalažanje plaćanja jamčevine. Prvostupanijski sud po službenoj dužnosti nije mogao odrediti takvo plaćanje. Razlučni vjerovnik smatra da je stvarna namjera prvostupanijskog suda bila prisilno naplatiti troškove stečajnog postupka, a na koje stečajni upravitelj još nije ostvario pravo. Ukazao je i na to da prvostupanijskom sudu i stečajnom upravitelju nije bio poznat konačni iznos kupovnine. Od preuzimanja nekretnine je odustao, jer mu konačan iznos njegovih obveza s osnove kupoprodaje nekretnine do danas nije poznat. Napomenuo je da u pobijanom rješenju nema paricijskog roka u kojem je dužan izvršiti isplatu jamčevine.

Žalba razlučnog vjerovnika je osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), a koji se primjenjuje na temelju odredbe čl. 441. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ/15), u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono nije pravilno i zakonito.

Prvostupanijski sud je pobijanim rješenjem razlučnom vjerovniku naložio plaćanje jamčevine u iznosu od 562.400,00 kn. Razlučni vjerovnik prethodno je bio oslobođen dužnosti polaganja jamčevine.

Prvostupanijski sud je ocijenio da oslobađanje polaganja jamčevine za razlučnog vjerovnika vrijedi samo u slučaju kupnje nekretnine. Kako je razlučni vjerovnik odustao od kupnje nekretnine koja mu je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-230/12 od 9. rujna 2015. dosuđena, to je prvostupanijski sud zaključio da je razlučni vjerovnik dužan platiti jamčevinu.

Prema ocjeni ovog suda, takav zaključak prvostupanjskog suda ipak nije zakonit.

Naime, Ovršni zakon koji se u ovom slučaju primjenjuje (uključuje Izmjene i dopune Ovršnog zakona koje su stupile na snagu 1. rujna 2014. - „Narodne novine“ broj 93/04; dalje: ZIDOZ/14), uopće ne predviđa mogućnost da kupca koji je bio oslobođen davanja jamčevine, a odustao je od kupnje, sud obveže na polaganje onog iznosa koji je odgovarao jamčevini od čijeg je davanja bio oslobođen.

Prvostupanjski sud se pozvao na odredbe čl. 99. i čl. 106. ZIDOZ/14. Međutim, iz sadržaja tih odredaba ne može se izvesti zaključak o ovlaštenju suda, da kupcu koji je bio oslobođen davanja jamčevine, a odustao je od kupnje, naloži plaćanje onog iznosa koji je odgovarao jamčevini od čijeg je davanja bio oslobođen.

Stupanjem na snagu Izmjena i dopuna Ovršnog zakona iz 2014. godine, intervenirano je u ranije odredbe Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12 i 25/13; dalje: OZ/12) koje su propisivale jamčevinu i polaganje kupovnine. Tako su izbrisani st. 4. i 5. čl. 100. OZ/12. Upravo je tim stavcima bilo propisano da ako je kupac koji je odustao od kupnje, osoba koja je oslobođena davanja jamčevine, sud će, rješenjem naložiti toj osobi da položi kod suda iznos koji odgovara jamčevini od čijeg je davanja bila oslobođena. No, sud takav nalog nije davao po službenoj dužnosti, već na prijedlog bilo koje od stranaka ili sudionika u postupku (čl. 100. st. 4. OZ/12).

U ovom slučaju niti jedna od stranaka ili sudionika, nije predložila prvostupanjskom sudu da naloži razlučnom vjerovniku polaganje kod suda, iznosa koji bi odgovarao jamčevini od čijeg je davanja bio oslobođen. Prvostupanjski sud je to učinio po svojoj slobodnoj ocjeni. Međutim, za to nije imao zakonske osnove.

U nedostatku zakonske osnove za donošenje pobijanog rješenja, pobijano rješenje je ukinuto, bez potrebe vraćanja na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a).

U nastavku stečajnog postupka, prvostupanjski sud će postupiti u skladu s odredbom čl. 106. st. 2. ZIDOZ/14.

U Zagrebu 13. travnja 2016.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
MILICA PELICARIĆ, v.r.
3
Za točnost otpavka
ovlašteni službenik
BRANKICA CURMAN

